

TORONYIRÁNY

XVI. 46.

2022. november 13.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 33. vasárnap

Szegények világnapja

November 19. Árpád-házi Szent Erzsébet

Jézus arról beszél, hogy egyszer elkövetkezik a vég, a világitélet, amikor az isteni igazságtévessel befejeződik az üdvösség drámája. A világ nyilvánossága előtt, ünnepélyesen fölragyog az örök isteni terv szépsége és ereje, mint a végső ítélet indoka. Az igazság napja lesz az a nap, amikor Isten megfizet mindenkinek cselekedetei szerint – így jövendőték már az őszövetségi próféták (vö. 1. olvasmány).

Ennek a napnak az értelme azonban nemcsak az isteni igazságtétel nyilvánulásában van, és Jézus fő mondanivalójának a lényege sem a pusztulás rettenetességének ecsetelésében keresendő. Hiszen nem régen, csak két vasárnapal előbb olvastuk a Bölcsesség könyvében, hogy Isten szereti „mindazt, ami van” és öröme telik „minden élőben”. Teológiailag tehát mélyebben kell keresnünk a végítélet jelentőségét, s nem szabad elválnanunk a világ Megváltójának életétől, Jézus Krisztus üdvözítő jóságától és végtelen értékű áldozatától. Vele és általa lett minden (vö. János evangéliumának előszava). Isten benne foglalt össze „mindent, ami mennyben és földön van” (Ef 1, 10). A világ sorsa is benne és általa jut végső tökéletességre. Krisztus élete pedig a halál és a feltámadás, a szenvedés és a megdicsőülés dialektikus egységében teljesedett ki. A húsvéti misztérium az egész világ sorsát meghatározza, ezért a végítélet is a pusztulás és a megdicsőülés jegyében kell, hogy megtörténjen. Az evangélium – más helyen – „új égről és új földről” szól, épp ezért az anyagi dolgok pusztulását is jobb „átváltozásnak” neveznünk, mint megsemmisülésnek.

A végső nap igazi jelentősége az, hogy akkor végérvényesen nyilvánul Krisztus dicsősége a hívők életében és a világ sorsában. Azért kell mindvégig mellette hűségesen kitartanunk, hogy részesüljünk dicsőségében.

Csanád Béla

A szentmise olvasmányai

- 1. Mal 3,19-20a** Isten az idők végén mindenki felett az igazság szerint mond ítéletet.
- 2. 2Tessz 3,7-12** Pál apostol azt akarja, hogy a Krisztus végső eljövételére való várakozás ne semmittevésre, hanem munkára sarkalljon mindenkit.
- 3. Lk 21,5-19** Jézus megjövendöli, hogy követőinek a történelem végéig sok viszontagsággal kell megküzdenie, de bízhatnak az ő hatékony támogatásában.

Beszéd a végidőkről

Ahogy más evangéliumi beszédegységek, úgy az eszkatologikus beszéd is, az ősegyházi áthagyományozás folyamán kapta meg végső formáját. Éppen az egyes evangéliumokban kimutatható különbségek jelzik, hogy a beszéd tartalmát a különböző történeti helyzetekben többször is újraértelmezték. Ez természetesen nem zárja ki annak lehetőségét, hogy az alapvető mondanivalót tekintve a beszédet Jézustól származtassuk. Biztosak lehetünk abban, hogy Jézus prófétai kijelentések formájában mind Jeruzsálem és a templom lerombolását, mind a tanítványokra váró megpróbáltatásokat, mind pedig az Emberfia eljövételét meghirdette (vö. Lk 13,34 köv.; 17,22-37; 19,41-44; 23,28-31). Bizonyára nem egyetlen alkalommal beszélt e témáról, hanem többször és különböző formában. Az előttünk álló beszéd ezen mondasok gyűjteményét és a velük kapcsolatos ősegyházi reflexiókat tartalmazza.

Jézusnak a templom pusztulására vonatkozó prófétai mondása kérdést vált ki azokban, akik korábban csodálattal tekintettek a templom lenyűgöző díszítésére. Azt szeretnék megtudni, hogy mikor és milyen előjel után következik be a katasztrófa. A kérdés közvetlenül a templom lerombolására vonatkozik. Az „ezek” (tauta) névmás azonban jelzi, hogy a kérdezők emellett a végső dolgokra is gondolnak, vagyis a templom pusztulását az eszkatologikus események részének tekintik. A kérdés hátterében az a korabeli elképzelés áll, mely szerint a végidőben – a történelem lezárása előtt közvetlenül – a templomot meg fogják gyalázni (vö. Dán 12,8-13).

Jézus legelőször is arra figyelmezteti hallgatóit, hogy ne hagyják magukat félrevezetni olyan hamis prófétáktól, akik az ő nevében, vagyis az ő messiási tekintélyét önmaguknak tulajdonítva lépnek fel, és a közeli véget hirdetik. A 8. vers felszólítása különösen is aktuális lehetett Lukács számára, hiszen ő Márknál is erőteljesebben fogalmazta Jézus óvását: „Ne kövessétek őket!”. A végidő hírneikeiként fellépő hamis

tanítók az evangélium megírásának az idején is hatékonyan tevékenykedhettek.

A hallgatóknak nemcsak a hamis prófétákkal szemben kell óvatosnak lenniük, hanem a történelem katasztrófálisnak tűnő eseményeit sem szabad túlértékelniük. A háborúk és a lázadások hallatán nem kell túlságosan rémüldözniük. Természetesen ezek is Isten tervének részei – erre utal a „kell” (dei) ige, amely a Bibliában Isten akaratának a szakkifejezése -, de nem mint a végidő, hanem mint a történelem eseményei. A 9. vers mondása a zsidó háborúra is vonatkoztatható, amely az evangélium megírásakor már múltbeli esemény volt: Isten tervének része, de nem áll közvetlen összefüggésben a világ végével.

Jézus a végső eseményeket megelőző időszakra irányítva a figyelmet kijelenti, hogy abban különféle üldözések fognak bekövetkezni. Az ellenséges magatartás mind a zsidó (zsinagógák), mind pedig a pogány hatóságok (királyok és helytartók) részéről meg fog mutatkozni. Lukács számára mindez már tapasztalat.

A tanítványok elleni eljárások és bírósági kihallgatások jó alkalmat adnak a tanúságtételre. A tanítványoknak éppen az üldözések, pontosabban az üldözésekkel együtt járó hivatalos eljárások adnak lehetőséget arra, hogy hitüket megvallják. Az Apostolok Cselekedeteiben Pál különböző kihallgatásai is úgy jelennek meg, mint lehetőségek a tanúságtételre.

Az üldözések meghirdetése után Jézus arra figyelmezteti tanítványait, hogy ne készüljenek előre a védekezésre, vagyis ne tanuljanak be előre kigondolt védőbeszédet. Ő maga fogja majd a megfelelő szavakat és a szükséges bölcsességet megadni, amikor arra ténylegesen szükség lesz. Jézus segítségével által a tanítványok olyan meggyőző védekezésre és tanúságtételre lesznek képesek, amelynek az ellenfelek nem tudnak majd ellentmondani (vö. ApCsel 4,14; 6,10; 26,28).

A tanítványok nemcsak a hatóságok részéről fognak ellenséges magatartást tapasztalni, hanem családtagjaik és barátaik részéről is. A legszorosabb hozzátartozók fogják őket a bíróságoknak kiszolgáltatni, amelyek néhány esetben halálos ítéletet is hozni fognak.

A 17. versben Jézus a tanítványokkal szembeni ellenséges hangulatot mindenkire kiterjeszti. Jézus neve miatt a legközelebbi hozzátartozóktól kezdve a hivatalos vezetőkig „mindenki” gyűlölni fogja majd őket. A kijelentésben bizonyos túlzás érezhető, amely a következő mondat fényében értelmezendő: Jézus azért mutatja be oly radikálisan a tanítványokkal szembeni ellenségeskedést, hogy utána Isten gondviselését állíthassa vele szembe. Bár mindenki ellenük fordul, mégsem kell félniük, mert Isten védelmének következtében semmi baj sem érheti őket. Az oltalmat Jézus szemléletes módon, közmondásszerű kijelentéssel juttatja kifejezésre.

A szakasz záró versében Jézus az „állhatatosság” (hüpomoné) szükségességére hívja fel a figyelmet. Az állhatatosság a hitben való kitartást jelenti az Isten gondviselésébe vetett bizalom alapján. Általa biztosíthatják maguknak az életet. Az élet megmentése a 18. vers szellemében jelentheti a haláltól való időleges megmenekülést, de mélyebb értelemben az örök élet elnyerésével egyenlő. Erre utal Jézusnak egy másik mondása: „Aki meg akarja menteni életét, elveszíti azt. Aki viszont elveszíti értem az életét, megmenti azt” (Lk 9,24).

Kocsis Imre

Csak ti vagytok nekik! (15.)

A PRÉDIKÁCIÓ NEM HASZNÁL

Vannak olyan esetek is, amikor a nyílt állásfoglalás nélkülözhetetlen: „Van egy gondom és kíváncsi lennék a véleményedre, valamint a matek házi feladatban kellene segítened. Szerinted melyikkel kezdjük?”

Értelmes dolgot nem lehet elérni, ha minden kommunikáció csak moralizál, ítélkezik, kritizál, parancsol, fenyeget, prédikál. Vannak szülők, akik úgy akarnak megoldani egy problémát, hogy ironizálnak vagy egyenesen ordítoznak. Az ilyen esetekben elveszítették önuralmukat, nevetségessé, rendszertelenné válnak.

Akkor beszélünk igazán a gyerekekkel, ha velük együtt keressük a jó megoldást, hogy az élet nyugodtabbá, kiegyensúlyozottabbá váljon. Így a gyerekek is hozzájárulnak a családi harmónia kialakulásához és ez tudatossá válik bennük.

Egy beszélgetés, fegyelmezett vitatkozás könnyebben hozzásegít a lehető legjobb megoldáshoz és nem csak üres szócséplés lesz belőle.

Amikor a szülők elfogadják a gyerek érveit, közösen megvizsgálják azokat, együtt kialakítanak egy kedvező megoldást, amely után felmerül az értelmes kérdés: „Ebben az esetben, mi történhet?”; „Hogyan érinti ez a döntés barátodat/barátnődet?” Így baráti hangulat alakul ki közöttük és egy jó értelemben vett haverság, amelyek segítenek az élet problémáinak megoldásában.

Fontosak az iránymutató kérdések is. Az értékes gondolatokat összegyűjtjük és általuk megtaníthatjuk őket a kiegyensúlyozott életre. Nem lehet elvárni, hogy egy gyereknek „csak jó oldala” legyen. Az is hibás, ha azt állítjuk, hogy ők tévednek és mindig nekünk van igazunk. Így a gyerek csak megmakacsolja magát. Ebben az esetben természetesen nem beszélünk a gyerekekkel.

Néhányan azt gondolhatnák, hogy így megadjuk magunkat a gyerekeknek, kapitulálunk előttük és lemondunk a tapasztalt felnőtt irányító szerepéről. Ennek az ellenkezője az igaz: ha nem ülünk velük egy asztalhoz, hogy gondjaikról beszéljünk, nem halljuk meg véleményüket, akkor kényük-kedvük szerint fognak cselekedni és minden téren kicsúszhatnak a kezeinkből.

A SZÜLŐK PARANCSOLATA

A szülők - kevés kivétellel -, „prédikáló komplexus”-ban szenvednek. Szinte kötelességüknek érzik, hogy gyermekeikre szünni nem akaró áradatot zúdítsanak jó tanácsokból, parancsokból, bátorításokból és jóindulatú figyelmeztetésekből.

Csak úgy időtöltésből, két feladat között, egy leánykával beszélgettem. Alig volt hat éves. Komolyan, mintha nagy titkot árulna el, elmondta útközben az iskola felé, hogy az édesanyja nagyon beteg. Nekem nem tűnt fel semmi néven nevezhető betegség, megkérdeztem hát tőle, mi baja van az édesanyjának. „Nem tudom — válaszolta —, de azt mondta ma reggel, amikor az irodából hívták.”

A szülők szemrebbenés nélkül hazudnak

A szülők olyan gyakran hazudnak, hogy azt is lehetne mondani: ösztönszerűen teszik. Szinte észre sem veszik és nincsen miatta lelkiismeret-furdalásuk sem. Jelentős vagy jelentéktelen dolgokról van szó, a hazugság lavinája megindul.

A szülők kitalálnak valamit azért, hogy a gyermekük szemében jobbnak látszódjanak, na meg azért is, hogy kárpótolják magukat egy olyan dologban, amelyben nem tudtak helytállni vagy azért is, hogy a nem éppen dicséretes valóságot szépítsék.

Más szülők apró kis történeteket találnak ki a Mikulásról, a krampuszról, ami lekötheti a gyerekek figyelmét, de a valósághoz semmi közük sincs. Rosszindulatnak nyoma sincsen, mindenki elégedettnek tűnik. A szülők akkor is hazudnak, amikor a pénzügyeket tárgyalják, ha politikáról szólnak, vallási témát érintenek, amikor erotikus dolgokat említnek.

Mondjátok ki a dolgokat az igazsághoz hűen. Amikor valami szomorú vagy rossz dolog történik, nem az a feladata egyik szülőnek sem, hogy áthidalja azokat. Inkább fontos a segítségnyújtás a konkrét esetben. Őszintén és tapintatosan kell viselkedni. Ha egy játék drága, meg kell mondani világosan. Ha a tengerimalac elpusztult, ne mondjuk azt, hogy elaludt. Ha valaki tapintatos és őszinte, akkor nem hazudik.

A szülők ártatlanok

A legtöbb szülő szeret „prédikálni”. Szinte kötelességszerűen elárasztják a gyerekeket tanácsokkal, bátorításokkal és okos intelmekkel. A baj azonban az, hogy a mai gyerekek és fiatalok „a szemükkel” hallgatnak, ami azt jelenti, hogy számukra az fontosabb, amit látnak és csaknem elengedik a fülük mellett a hallottakat.

A szülők olyan példaképek, akik a gyermekeket irányítják. A példa többet jelent, mint egy utasítás, és itt találkozunk a bevált „jó példával”. A szülők sokszor többet adnak a szavakra és kevesebbet a tettek. A jó szülőnek nem kell okvetlenül tökéletes szentnek lennie. Elismert tény, hogy a gyerekek az élet alapvető értékeit a családban sajátítják el. Ott tanulják meg az udvariasságot, a tiszteletet, a becsületességet, az őszinteséget. Ha léteznek olyan személyek, akikre ezekért a tulajdonságokért feltekintenek, azok elsősorban a szüleik.

Az egyik gyermek szinte esküre emelte a kezét és büszkén mondta: „Nem akarok jó tanuló és jól nevelt lenni, olyan akarok lenni, mint az apám”.

Egy méret szerinti parancsolat

Amikor a Tízparancsolatról beszélünk, azonnal feltűnik, hogy az egyik parancsolat a gyerekekhez is szól: „Tiszteld apádat és anyádat!”. A szülők gyerekek iránti szeretetéről azonban nem találunk egyetlen parancsolatot sem, hiszen magától értetődik, hogy a szülők szeretik a gyermekeiket.

Azonban van a szülők szavára is egy parancsolat: „Hamis tanúságot ne szólj!”. Társadalmunk sajnos olyan, hogy sokat ad a látszatra. Ezért sokan, szinte észrevétlenül a látszat és a mellébeszélés lejtőjére lépnek. Úgy teszünk, mintha szeretnénk és másokat megbecsülnénk. A gyerekek érzik a „hamis tanúságot”, mint egy elviselhetetlen áruházi. Pedig nagy szükségük van rá, hogy a hazugság futóhomokja alatt legyen sziklaalap is, hogy arra építve, ne dőljön össze a ház. A szülőknek arra kell törekedni, hogy legyenek és ne csak látszanak.

A TÁRGYALÁS MŰVÉSZETE

Szinte lehetetlen, hogy kikerüljünk a családi konfliktusokat. Sajnos mindegyik haraggal, sírással és ajtócsapkodással végződik. A probléma marad: a konfliktus gyökerét nem tudjuk kivágni.

A konfliktusokban nincsen semmi ördögi. Azt bizonyítják, hogy a családtagok ki tudják magukat fejezni, megújíthatják az ellaposodott kapcsolatokat. Fontosak, mert olyan egyéniségeket alakítanak ki, akik a különbözőségeket elviselik és képesek együtt élni velük. Ez jó gyakorlat a valóság elviseléséhez. Azonban csak akkor lesz így, ha konkrét, kézzel fogható eredményre jutunk.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero

Vasárnapi jegyzet

Szent Márton

Petrarca, a költő barátja *Simone Martini*, az európai gótika és trecento festészet jeles képviselője az assisi Szent Ferenc-bazilikához a XIV. század elején épített oldalkápolna falára festette meg Szent Márton életének jeleneteit. A sienai születésű művész plasztikus képalakjai, a határozott téralakítás azon az alkotásán is szembetűnő, amely a már megkeresztelt római katonát, Mártont ábrázolja, amint a galliai háború idején a császár előtt leteszi fegyverét és ezt mondja: „Nem harcolhatok többé.” Az uralkodó gyávanak nevezte, de amint följegyezték –, „másnap valóban kard nélkül” akart útközetbe indulni. A csata elmaradt. A barbár frankok királya békét kötött a császárral, amit a nép csodának vélt. Márton kilépett a katonai szolgálatból, visszatért Pannóniába, ahol misszionárius kezdett.

A 420-ban elhunyt egyháztörténész: *Sulpicius Severius* 403 körül írta meg a tours-i szent életrajzát, amely Mártont a nyugat egyik legnépszerűbb szentjévé tette. Három tulajdonságát emeli ki: gyógyító és térítő karizmáját, s önküzdelmét a gonosszal. Savaria vallja szülőföldjének (Szombathely), másutt a „környéke” megjelölés szerepel, Szent Márton hegyének neve is. Történészek vitája. E sorok íróját a szombathelyi Szent Márton-templom mellékkápolnája „ihlette” meg. Legenda szerint a templom helyén állt Márton szülőháza – ókeresztény temető területén. Legenda övezi a templom előtti kutat is – a középkorból: ennek vizével keresztelte meg édesanyját Márton. Hat esztendeje, amikor a város bekapcsolódott a Szent Márton Európai Kulturális Útvonalba, a születési helyre emlékeztető kápolna bejáratánál helyezték el az útvonal emblémáját: a katonából lett hittérítő, püspök lábnyomának jelképét.

Elgondolkodtatóan időszerű a Szent Márton-történet: az első férfi, akit szentként tiszteltek anélkül, hogy vértanú lett volna, és: az ellentmondás „példája”. A neve ugyanis Mars, a háború istenéhez tartozó harcost jelent, de ő a békességet szolgálja. Több mint másfél ezer esztendő távlatából új magatartásra szólít – újra meg újra, annyi háború után, közben. Az élet folytonos ellentmondásai közt születik meg a harmónia. Korunk spirituális gondolkodója szerint, ha valamennyien a békét akarjuk, olykor keményen csatáznunk kell. Mintha ebbe illenék a jézusi mondás: „Nem békét hoztam, hanem kardot.” Ez a kard nem más, mint igazság és jóság, amely mindig a legerősebb kihívás, hiszen sokan vannak, akik úgy szeretnének békességet, hogy belsőleg meghasonlottak. Nem az agresszió elfojtása jelent nyugalmat, békejebbet – hirdeti a modern keresztény lélektan, hanem – mint *Anselm Grün* írja, meg kell vizsgálunk harcos, agresszív hajlamainkat, és integrálni abba a küzdelembe, amellyel megteremtjük a békességet önmagunkkal és másokkal.

A szakrális néprajzhoz tartozik Szent Márton- és a borkultusz. Hogyan? Szatymazi gazdálkodóktól hallani: Márton napjára (november 11-ére) kiforr, „lehiggad” az újbor. Beüthető a dugó, megtölthető a kancsó. Innen a Borfűjtő Szent Márton elnevezés.

A magyar zarándok Franciaországban, Tours városában azzal a tisztelettel léphet be a bazilikába, ahogyan egy francia, akit hazája védőszentje vár. Az első 476-ban épült szentélyt mai formájában 1902-től jegyzi a történelem. Századok során hányszor kifosztották, le is rombolták. A békeszerző püspök azonban Szombathelytől a franciák földjéig, és sokfelé Európában a XX. századi poéta, *P. Emmanuel* soraival leginkább kifejezhetően ezt ülteti az egyén és a közösség „lélek-talajába”, az istentalálkozás reményével: „– az Ember az ósbukástól Arcod keresi / A szellem küzd hogy testté legyen és küzd ellene / hogy azt átalakítsa / A gondolat minél inkább szorítja káoszát annál inkább felébred / a mélységek gyönyörére / Minél hasítóbb a vágó hívása annál inkább kibomlanak / a nagy teremtő körök...”

Egyszer talán így formálódik egy új európai út.

† Tóth Sándor

hírek információk

November 8-tól változott a szentmisék időpontja az újszegedi templomokban. Az Árpád-házi Szent Erzsébet templomban a vasárnap fél 8 órakor kezdődő misék elmaradnak, ezentúl fél 10-kor és este 6 órakor lesz szentmise. A Kalkuttai Teréz anya templomban a keddi és a pénteki szentmisék helyett áldoztatással egybekötött imaórák lesznek. Szentmisék csak szombaton 17 órakor, és vasárnap 11.30-kor lesznek.

„Erőszakmentes kommunikáció” címmel kezdő csoport indult a CsaládEgyetem keretében a Katolikus Házban (Dugonics tér 12.), melynek következő alkalma november 15-én, kedden 17 órakor lesz. „Legtöbben gyerekkorunktól kezdve olyan beszédmodot tanulunk, ami arra ösztönöz, hogy minősítsünk, összehasonlítsunk, követeljünk és hangsúlyozzuk a véleményünket, de az érzéseinkről és a szükségleteinkről lehetőleg hallgassunk.” Dr. Marshall B. Rosenberg ezt nevezi életidegen kommunikációnak. Az erőszakmentes kommunikáció egy olyan szemlélet, melyben kritikamentes őszinteséggel érhető el a cél. A workshopba azokat várják, akik szeretnék fejlődni az éltető kommunikációban. A csoport létszáma korlátozott, a résztvevőket a jelentkezés (csaladegyetem.hu) sorrendjében fogadják a szervezők.

A Lengyel Köztársaság Függetlenség Napjához (november 11.) kapcsolódva tudományos-kulturális programsorozatot rendez a Lengyel Köztársaság Szegedi Konzulátusa a Szeged-Csanádi Egyházmegyével, valamint a Gál Ferenc Egyetemen közösen. A program:

2022. november 17., csütörtök

- 15.00 Mít üzennek hőseink? című konferencia - Gál Ferenc Egyetem Klebelsberg terem
- 17.00 Witold Pilecki auschwitz-i jelentésének könyvbemutatója, kerekasztal-beszélgetés - Gál Ferenc Egyetem Klebelsberg terem

2022. november 18., péntek

- 17.40 Koszorúzással egybekötött megemlékezés - Katyrá-
emlékkereszt (Dóm melletti Szolidaritás Emlékpark)
- 18.00 Emlékező szentmise a lengyel és a magyar nemzetért. A misét Kiss-Rigó László püspök celebrálja – Dóm
- 18.45 Lidia Książkiewicz lengyel orgonaművész koncertje – Dóm

November 17-én, csütörtökön 19.30 órától Taize-i imaóra lesz a jezsuiták Szent József templomában, a templom ifjúsági szkolája vezetésével. Krisztus Király vasárnapján, november 20-án 18:30 és 19.30 órától a Dáni János utca 3. szám alatt található jezsuita templomban énekel a Tutti Cantabile kamara kórus Pernecky Balázs orgonaművész, kántor kíséretével. A hangversenyt követően közös hálaadásra, az Eucharisztia ünneplésére várják a közösség tagjait.

Árpád-házi Szent Erzsébet ünnepnapján, november 19-én az újszegedi Árpád-házi Plébániatemplomban a 18 órakor kezdődő szentmisét Salamon László mindszenti plébános celebrálja, a zenei szolgálatot a Szent Cecília kórus nyújtja.

A Belvárosi Plébánia szervezésében minden hónap harmadik vasárnapján, 16 órától várják a plébánia közösségéhez tartozó kisgyermekes családokat az óvodások miséjére a Katolikus Házba (Dugonics tér 12.). A következő alkalom jövő vasárnap, november 20-án lesz.

A felsővárosi Szent Miklós Plébánia szervezésében minden hónap harmadik vasárnapján, 11 órától várják a közösséghez tartozó kisgyermekes családokat az óvodások miséjére a Szent Miklós templomba. A következő alkalom november 20-án lesz, amikor az óvodásokkal közösen osztják a megáldott Szent Erzsébet kenyereket.

November 20-án, jövő vasárnap a szeged-móravárosi Szent Kereszt templomban a 8 órakor kezdődő szentmise keretében kerül sor a hagyományos Szent Erzsébet-kenyerek megáldására, melyeket a szentmise végén a jelenlévők hazavihetnek családjaikba.

„Észlelések - avagy egy gondolkodó ember naplója” című premier előadással folytatódik a Dóm Művészeti Szalon őszi sorozata a Szegedi Dóm Látogatóközpontban. Fenyő Iván színművész irodalmi estje november 27-én, vasárnap 17 és 19 órakor lesz. A 17 órai előadásra - korlátozott számban - még kapható helyre szóló jegy a Látogatóközpont pénztárában, keddtől-vasárnapig 9 és 17 óra között, illetve online a jegy.hu internetes felületen.

Nem lehet csoda nélkül élni (Márai Sándor) címmel betlehemkészítő pályázatot hirdet családok, iskolai osztályok, plébániai csoportok, illetve egyéni jelentkezők számára a Szegedi Dóm Látogatóközpont. A jelentkezéseket amatőr és profi kategóriában várják. Az alkotások anyaga, mérete és az alkalmazott technika szabadon választható. A betlehemeket személyesen vagy postai úton november 20-án, 17 óráig várják az intézménybe (Dóm tér 16.). A beküldött alkotások 2022. november 27-től 2023. január 29-ig láthatók majd a Szegedi Dóm Látogatóközpont kiállítóterében. A legjobb pályamunkák díjazásban részesülnek. A pályázat további részleteiről a 06-20-385-5061-es telefonszámon kaphatnak felvilágosítást az érdeklődők.

„ÁGOTA országos kutatás a nevelőszülők körében” címmel rendeztek sajtótájékoztatót november 2-án, a Gál Ferenc Egyetem Klebelsberg termében. Az eseményen az ÁGOTA Alapítvány és a Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató kutatási gyorsjelentésének legalapvetőbb jellemzőit mutatta be Kothencz János, a kutatás vezetője. Az országos reprezentatív kutatás egyedülálló, nem volt még ilyen nagyszámú vizsgálat, mely a családjukból kiemelt gyermekekről gondoskodó nevelőszülőket kutatta. Fülöp Attila államtitkár a sajtótájékoztatón hangsúlyozta: hiánypótló munkát végeztek a kutatásban résztvevők, melynek akár a döntéshozásban is nagy jelentősége lehet.

Idén 18. alkalommal hirdették meg a Média Építészeti Díjat. Épület kategóriában a derekegyházi Szentháromság templom is döntőbe jutott. A templomot Váncza László, Ferenczy Kinga és Ránki Soma építészek tervezték, a kivitelezést az Építésmester Zrt. végezte. A beruházás 160 millió forint volt, mely a Szeged-Csanádi Egyházmegye támogatásával valósult meg. A templom alapkövét 2018-ban tették le, 2019. június 16-án pedig Kiss-Rigó László püspök szentelte fel.

Jövő vasárnap, november 20-án minden katolikus templomban az egyházmegyei, illetve országos karitás szervezete javára gyűjtik a szentmiséken felajánlott adományokat.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.